

چهارمین جشنواره سراسری تئاتر دانشجویی اردیبهشت

ویژه نامه ، شماره دوم ، ۲۵ فروردین ماه

گزارش روز

افسانه ی ماده ببر

نقدی تند به

جنگ سیاست های خارجی

اخبار کوتاه

* دیروز شنبه ۲۴ فروردین ماه سه نمایش افتتاحیه ی جشنواره به روی صحنه رفتند.

* با توجه به استقبال گستره ی مخاطبین ، دبیرخانه ی جشنواره تصمیم بر افزایش ظرفیت بلیط فروشی ها گرفت.

* کمیته ی آموزش به زودی اطلاعیه ی ورکشاپ های جشنواره را منتشر خواهد کرد.

نمایش «افسانه ماده ببر»
بازیگر و کارگردان: عرفان آیتی

این نمایش در روزهای ۲۴ و ۲۵ فروردین ماه به روی صحنه رفته و مورد داوری قرار خواهد گرفت.

برنامه ی روز دوم جشنواره

نمایش «تکرار»

ساعت ۱۵/۳۰

پلاتو حرکت

نمایش «زندگی من و موریس»

ساعت ۱۷

پلاتو متن

نمایش «افسانه ماده ببر»

ساعت ۱۹/۳۰

پلاتو روایت

برای تهیه ی بلیط به رو به روی سلف و غرفه ی جنب دانشکده ی هنر مراجعه فرمایید.

گروه را آقای محمدجواد سجادی برعهده دارد.

افسانه ماده ببر اثری است که مبتنی بر یک بازیگر است. طراحی حرکت این کار برعهده ی کرئو، گرافیسست و مدرس حرکت، ابوالفضل صفوی است.

افسانه ماده ببر براساس شرایط سیاسی و اجتماعی فعلی بازنویسی شده است و درغالب استتار جغرافیایی، نقدتندی به جنگ سیاست های خارجی و نظام های سیاسی مستبد و استعمارگر دارد و در این اثر اگر با نگاه ریزبینانه و تحلیلی و نشانه شناسانه بررسی شود، پر از نشانه ها و سمبول هایی که هر کدام در دل خود یک روایت دارند از موجودی مثل ببر گرفته تا گم و گورشدن یک سرباز در دل طبیعت و رویارویی با عنصرهای انسانی و غیرانسانی. این اثر در دسته آثار تراژدی کمدی قرار می گیرد.

عرفان آیتی کارگردان نمایش افسانه ماده ببر، دانشجوی رشته ادبیات نمایشی دانشکده هنر دامغان می گوید:

ایده کار از نمایشنامه ی افسانه ببر نوشته ی داریو فو، نویسنده و طنزپرداز ایتالیایی است. اجرایی که به روشی صحنه می رود اثری است که یک شمای کلی از نوشته اصلی داریو فواست و قریب به هشتاد درصد این اثر با استفاده از بداهه پردازی که در تمرین ها و اجراهای مکرر بدست آمده است شکل گرفته، که این تفاوت را می توانید در شروع و پایان اجرا متوجه شوید.

افسانه ماده ببر روایت سربازی چینی است که طی جنگ های داخلی چین در کوهستان های غرب چین گم می شود و از فرزندان و همسرش دور می ماند.

این کار یکی از سه گانه های جنگ محمدجواد سجادی است که دراصل کارگردان این کار می باشد، در واقع کار افسانه ماده ببر و کار زندگی من و موریس از مجموعه فعالیت های گروه تئاتر زاوش است که سرپرستی این

نظرات و پیشنهادات خود را به
آی دی زیر ارسال نماید:

@Nrem73

ویژه نامه جشنواره تئاتر اردیبهشت

سردبیر: نیلوفر ذوالفقاری

صاحب امتیاز: روابط عمومی جشنواره

تیراژ: ۱۰۰ نسخه

قیمت: رایگان

نقد افسانه ماده بپر نوشته داریوفو به کارگردانی عرفان آیتی بر تولا برشت: آنکه می خندد هنوز خبر هولناک را نشنیده است.

● کیانوش محمدی

بیشتر به دنبال ایجاد فضایی کمیک برای به خنده وا داشتن مخاطب است؟ برای پاسخ به این سوالات باید گفت با توجه به توانایی خوب و قابل توجه بازیگر آشفتگی هایی در میزاسن ها و نحوه ی ادای دیالوگ اعم از جنب و جوش فراوان، پراکنده گی و تکرار بیش از حد و نا به جای بعضی از کلمات، تمرکز و دقت تماشاچی را می گیرد. اما کارگردان با استفاده

ی درست از تنها آکسوار صحنه و قرار دادن آن در مرکز صحنه و معنا زدایی چندین باره از آن تا حدودی کمبود ها را می پوشاند. در

یک سوم پایانی کار با حذف قسمت عمده ای از متن و به وجود آوردن تیپ هایی از افراد سیاسی جامعه ی خود و بحث بر روی معضلات جامعه به دنبال ارتباط تاثیر گذار می باشد که متاسفانه باعث گسست مخاطب از مفاهیم قبلی می شود. با مرگ ماده بپر که نمادی از اتحاد و قدرت انقلابی یک ملت است اجرا به سمت و سوی این شعار که «امیدوارم که هر کدام از شما ها ماده بپر خود را بیابید» می رود. نهایتاً مفهوم اصلی در طول کار قربانی خنده ی مخاطب می شود.

بپر در نشانه شناسی ملت چین به معنای پاسداشت ارزش ها و مقاومت به وسیله ی افراد است. در مفهومی دیگر مسئولیت خود را قبول کردن و این مسئولیت را به کسی واگذار نکردن می باشد. حتی اگر آن فرد شخصی قابل اطمینان، شریف و دارای جایگاه سیاسی و اجتماعی خاصی به مانند رهبر یک حزب مردمی یا یک پیشوا باشد. دلیل اصلی این مسئله سرسپردگی و

مطیع بودن احمقانه می باشد، که در جامعه باعث زایش ویروس هایی است که در برابر مبارزه طبقاتی، تعقل و پدیدار شدن انقلاب مقابله به مثل می کنند. این نمایشنامه تلنگری است به نظام بوروکراسی، جنگ و پدید آوردن حس مقاومت که در متن با ورود ماده بپر به دهکده و تلاش برای ایجاد صلح دیده می شود. اما کارگردان تا چه حد در ایده ی اجرایی خود برای انتقال این مفاهیم موفق عمل کرده است؟ آیا دست بردن در متن و آداپته کردن آن با توجه به شرایط اجتماعی ایران کارآمد بوده است؟ یا اینکه کارگردان

معرفی منتقد ویژه نامه

کیانوش محمدی دانشجوی ادبیات نمایشی رزومه:

* حضور در یازدهمین و سیزدهمین جشنواره خیابانی بین المللی مریوان و بازی در نمایش های محیطی در بازی آخرهای برای خروج نیست و سیزدهمین
* حضور در سی و پنجمین جشنواره فجر و بازی در نمایش در بازی آخرهای برای خروج نیست
* بازی در نمایش های صحنه ای پاکیزه، هملت خومالی، طاعون...
* حضور در سیزدهمین و پانزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کردی
* نوشتن نمایشنامه های گرگ، فراموشی، جنگ، جهش، چناره کان، سنور، کولبار
* دریافت جایزه نخست نمایشنامه نویسی و کارگردانی در دومین جشنواره نمایشنامه خوانی سقز و راه یابی نمایشنامه گرگ در پنجمین جشنواره منطقه ای و تار درسنج

پنجره

نظرات مخاطبین پس از نمایش «افسانه ماده بپر»

عطا: فن بیان بازیگر عالی بود اکتش واقعا خوب بود. متنش هم دوست داشتم حرکات بدن هم خیلی خوب بود تنها نقطه ضعف کار فقط طراحی صحنه اش بود به نظر.
مهسا: خوب بود خیلییی خوب بود آقای آیتی تونست نزدیک به یک ساعت و نیم مخاطبو نگه داره به تنهایی اونم با ایفای چند نقش و بازی که تو کار داشت واقعا تحسین داشت.
رها: بازی خیلی قدرتمندی داشت اما نمیتونستم باهش ارتباط برقرار کنم نوع خنده گرفتنش دوست نداشتم.
امیرعلی: خیلی فرومایه و پست بود باشوخی جنسی که همیشه مردمو خندوند.
زهرا: اجرا و بازیگری خوب بود متنش از به جایی به بعد خسته کننده میشد و همش دوست داشتم زودتر تموم بشه ولی نمیشد.